

Ja allab immelikkust seal,
 Kui saugelt läbbi õ, üks eal
 So süddamesse üidma:
 Oh tõuse ing, siin on se aeg,
 Sind ette walmistata;
 Siin on se aeg ja on se paif,
 Kos iggaüks peab püidma.

Ei tulle sullse muidu eadust,
 Ei rõmu, ausust teiste seas,
 Ei ühe ainsa asja teadust,
 Kui sull ei olle tarkust peas.
 Ilm tarkuseta polle se ilm,
 Sull koggunist kui rehtud;
 Sull on küll film, ei näe se film,
 Küll kõrw, se kõrw sull weel ei kuse;
 Sull on küll lodud waim ja meel,
 Ent nemmad sull ei märka weel,
 Ei eene, kui saad walgust.

Kui agga olled sa sedda sanud,
 Ja olled sa üks õige mees,
 Ja õige kassu täitja:
 Siis ella sellse ussu sees,
 Kui tõe wälja näitja;
 Sa kuhhu ärra wangu tealt,
 Kas tulgu kiusjad siit eht sealt,
 Kas kuld ja õbbe, — kõik ma ilm,
 Sa pea puhhas omma film,
 Siis jääb sull ifka õigus;
 Kui õigus mitte ilma peal,
 Siis õigus taewa tähtes seal,
 Kos wanna Issa ellab.

—
 Mbg.

Innemisse aususest.

Mo heng, oh pea melen sedda,
 Kenk palget sinna kannat tääl,
 Nink tenna rõõmsan melen tedda,
 Kell' kikkust laulap kike hääs;
 Ja ella awrus temmale,
 Kui omma helde Issale.

2. Kül omma lojast häste tettu
 Kik lomo, ke siin ellawa,
 Nink temmalt ette ärranätku,
 Kes neist weel ilma tulleswa;
 Ent neil om pudus mõistussest
 Nink taiwalikkust tarkussest.

3. Kikk kikkap laulden omma lojat,
 Ent kikkap tedda teedmata,
 Ei tunne sedda õnnetojat,
 Kenk arm om ärramõõtmata,
 Ke awwap üles omma kät
 Nink annap, mes täll' tarwis lät.

4. Ka tõise maitse lomo näütwa
 Hend õnnelikko siin nink sääl,
 Nink rõmo-hälega ka täütwa
 Kik paiku mõtsan, wälja pääs. —
 Ei sa neilt tuttus loja aum,
 Ei temma heldus, essa-nõum.

5. Mull' ütfinda om temmalt antu
 Meel, mõistus, henne-teedminne;
 Ja waim om minno sisse pantu,
 Nink sega loja tundminne.
 Ma tija, kes kikk wallitsep,
 Kik häga täüdap, holitsep.